

Okresní soud v Prachaticích
Pivovarská 3
383 18 Prachatice
podatelna@osoud.ptc.justice.cz

**Žádost o poskytnutí informací ve smyslu zákona § 106/1999 Sb., o svobodném
přístupu k informacím**

Žadatel: JUDr. [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

Vážení,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, Vás žádám o zpřístupnění následujících výstupů orgánu veřejné moci:

Rozhodnutí, jimiž byly ukončeny věci sp. zn.: 4 T 203/2009
1 T 64/2011
4 T 255/2013

Ve smyslu § 17 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. žádám o potvrzení předpokládané výše úhrady nákladů, budou-li účtovány. Informaci prosím poskytnout v písemné formě a zaslat na můj výše uvedený e-mail [redacted]

Za poskytnutí výše uvedeného předem děkuji.

S úctou,

[redacted]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 22 Si 100/2020

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 10. 11. 2020

Vážený pan

Vážený pane doktore,

k Vaší žádosti o podání informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 8. 11. 2020 zasílám následující rozhodnutí v anonymizované podobě:

rozsudek ze dne 2. 12. 2009 č. j. 4 T 203/2009-175

rozsudek ze dne 31. 5. 2011. č. j. 1 T 64/2011-230

rozsudek ze dne 23. 1. 2014 č. j 4 T 255/2013-273

S pozdravem

místopředsedkyně Okresního soudu v Prachaticích

Příloha
dle textu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. prosince 2009 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. [REDACTED], přísedících [REDACTED], *t a k t o:*

Obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED], bytem [REDACTED],

je v i n e n, že

dne 05.07.2009 kolem 17:10 hodin řídil na silnici II. třídy č. [REDACTED] v úseku [REDACTED], okres [REDACTED], dvoumístné dodávkové vozidlo tov. zn. [REDACTED] reg. zn. [REDACTED] z majetku [REDACTED], když předtím požíval alkoholické nápoje a hladina alkoholu v jeho krvi byla v tuto dobu v rozmezí 1,27 – 1,44 g/kg, v km 66,2 uvedené silnice při projíždění levotočivé zatáčky nepřiměřenou rychlostí nezvládl řízení a vyjel vpravo mimo komunikaci, kde narazil pravou přední částí automobilu do stromu, poté došlo k odražení vozidla zpět na vozovku a jeho převrácení na střechu, v důsledku čehož utrpěl spolujezdec [REDACTED], nar. [REDACTED], zejména tříštivou zlomeninu pravé stehenní kosti v dolní třetině, prokrvácení měkkých pokrývek lebních v čelní krajině uprostřed a vlevo, vpáčenou oblomeninu čelní kosti vlevo s posunem do dutiny lební, krvácení do omozečnic na oblině levé mozkové polokoule, rozmoždění spodiny pravého čelního laloku mozku, rozmoždění předního pólu levého čelního laloku mozku, zhmoždění horních laloků obou plic v oblasti jejich hrotů, zlomeniny 2. – 4. a 6. – 7. žebra vpravo v průběhu přední podpažní čáry s krevními výrony v okolí, svislou trhlinu na oblině sleziny, příčnou trhlinu sleziny u stopky a nepravidelné trhliny na spodině levého laloku jater, který na tato mnohočetná závažná poranění pro život důležitých orgánů na místě nehody zemřel s příčinou smrti zhmoždění mozku,

dále došlo k těžkému zranění dalších spolujezdců, převážených v nákladovém prostoru vozidla, neuzpůsobeném k převozu osob, konkrétně

██████████, nar. ██████████, která utrpěla zejména zhmoždění mozku, zhmoždění plic, zlomeninu lebky, zlomeninu dolní čelisti, zlomeninu hrudních a bederních obratlů, zlomeninu žeber, zlomeninu pravého předloktí a mnohočetné otevřené rány zejména hlavy, v důsledku těchto mnohočetných poranění byla v přímém ohrožení života, prodělala zápal plic a je dosud v léčbě s plánovanou neurochirurgickou operací, přičemž nelze u ní vyloučit psychické, neurologické a hybné poruchy,

██████████, nar. ██████████, která utrpěla zejména pohmoždění mozku, krvácení do měkkých plen mozkových, zhmoždění plic, zlomeninu klíční kosti vpravo, difúzní monální poranění, částečné ochrnutí horních a dolních končetin, poruchu řeči a organický psychosyndrom s následky zejména v podobě organické duševní poruchy, středně těžkého syndromu poúrazové demence a zbytkového ochrnutí obou horních i dolních končetin,

██████████, nar. ██████████, utrpěla zejména vykloubení klíční kosti v oblasti sternoklavikulárního skloubení s nutností operačního zákroku, oboustranné zhmoždění plic a prolomení horních krycích plotének obratlů Th 6 – Th 11 s dosud trvající léčbou, když u zraněné nelze vyloučit následné omezení hybnosti v místech poranění páteře,

██████████, nar. ██████████, utrpěl zlomeninu krčního obratle C 7, zhmoždění obratlů L 1 – L 4, zhmoždění levé plic a zhmoždění pravého lokte s dobou léčby přesahující trvání 2 měsíců s možnými následky omezení hybnosti v místech poranění páteře,

- t e d y** - z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví nebo smrt více osob proto, že hrubě porušil předpisy o bezpečnosti dopravy,
- vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu a jinému ublížení na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

- trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 3 trestního zákona,
- trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákona, a

o d s u z u j e s e

podle § 224 odst. 3 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona k úhrnnému nepodmíněnému trestu **odnětí svobody** v trvání **5/pěti/ let**.

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s dozorem**.

Podle § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 trestního zákona se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v **zákazu řízení motorových vozidel** v trvání **7/sedmi/ let**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená společnost ██████████, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil následující skutkový děj.

Státní zástupce v [redacted] podal obžalobu na [redacted] s odůvodněním, že ten jako řidič osobního automobilu [redacted] poté, co požil alkohol, způsobil dopravní nehodu, při které došlo k úmrtí poškozeného [redacted] a dále k těžkým zraněním [redacted] a [redacted] a k dalším zraněním osob ve vozidle, [redacted] a [redacted]. Jednalo se o jednání, které je popsáno ve výroku.

Obžalovaný se k jednání doznal. Domluvil se s [redacted], že pojedou do [redacted] za jeho přítelkyní. Ve [redacted] šli do [redacted], kde v tu dobu vypil tři piva. Za nějakou dobu přišli další kamarádi, tj. [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted]. Povídali si a pak děvčata řekla, že mají chuť na zmrzlinu, kdy obžalovaný navrhl, že je pro zmrzlinu odveze. U auta jim říkal, že v autě jsou místa jen pro dva, potom otevřel zadní prostor kam si sedla děvčata a [redacted]. Na místo spolujezdce si sedl [redacted]. Jeli směrem na [redacted]. Není si vědom toho, že by na něho děvčata zezadu bouchala, nic neslyšel, měl vpředu puštěné i rádio. Pokud by [redacted] něco slyšel, tak by jej určitě upozornil v tom smyslu, aby zpomalil. Také se s [redacted] bavili. Ví, že se jenom otočil, lekl se, škulbl volantem a pak se už s autem nedalo nic dělat. Nešlo ani zabrzdřit a napálil to tedy do stromu. Poté viděl krváčet [redacted] a uvědomil si, co se všechno stalo. Všechno mu je líto, nechtěl nikomu ublížit.

Je si vědom toho, že neměl jet, když předtím pil. Auto mohl používat i pro soukromé účely, takto se domluvili s paní [redacted], kdy to bylo domluveno pouze ústní dohodou. Rychlostí mohl jet asi do 100 km/hod. Obžalovaný si je vědom i toho, že vozidlo je pouze pro dvě osoby a neměl nikoho pouštět dozadu. V případě, že by slyšel děvčata bouchat, tak by jel pomaleji. V současné době stále marodí, na firmu [redacted] stále posílá doklady na peníze. S vozidlem jezdil tak měsíc. On sám si myslel, že jel rychlostí 90 km/hod., policie poté zjistila, že jel maximálně 100 km/hod. Je si vědom i této rychlosti, která pro něj nebyla přiměřená.

Byl to on, kdo nabízel ostatním, že je odveze na zmrzlinu. Cestou do [redacted] se bavil s [redacted] co budou v [redacted] dělat. Jak uváděl, skutečně žádné bouchání neslyšel. Obžalovaný má problémy se sluchem, kdy na pravé ucho slyší normálně a na levé na 80%. S tímto měl problémy již od malička, prodělal také několik operací. Po ukončení školy byl řádně zaměstnán. U firmy [redacted] neměl žádné problémy, ani z jejich strany nebyly výtky k jeho práci. V případě, že by nebyla uhrazena veškerá škoda ze strany pojišťovny, on sám je ochoten tuto škodu uhradit. Též se všem poškozeným písemně omluvil.

Ing. [redacted] uvedla, že s vozidlem jezdil obžalovaný, jelikož ona řídit vozidlo nemůže. Obžalovaný jí dělal řidiče. Po pracovní stránce jej hodnotila velmi dobře. Také mohl s vozidlem parkovat před svým domem, též mu dovolila, aby mohl jezdit s autem za svou přítelkyní do [redacted]. Obžalovaný pracoval nad rámec svých povinností. Cestovní příkazy na soukromé účely neměl, mohl jezdit pouze na základě jejich ústní dohody. Měl povoleno najet 50 km týdně. Žádné pracovní problémy s obžalovaným nebyly. Do práce chodil včas, pracoval nad rámec svých povinností. Byl přijat na pozici řidiče, aby ji mohl odvézt na místo, ale pomáhal jí i v terénu. Automobil měl najeto 100 000 – 150 000 km, bylo tak poškozené, že se už nedá použít. O tom, že auto nebylo havarijně pojištěno, se dozvěděla až později. Kdy přesně končí pracovní smlouva obžalovanému, to neví.

██████████ vypověděla, že o nehodě se dozvěděla od svého známého, který jí volal, že se stala dopravní nehoda a že tam jsou její dcery. Na místě nehody se povídalo o všeličem, ale oni jeli prostě rychle. Mladší dcera ██████████ je v současné době po operaci, kdy ji čeká ještě plastika krku. Dále jezdí na CT, kdy se čeká, zda se kost do hlavy přijme. Stále nosí korzet. ██████████ je takové malé mimino, kdy se to může malinko zlepšit, ale velkou šanci jí doktoři nedávají. Bude odkázána na péči ostatních. Musí jí dávat i plínky. Obžalovaný je kontaktoval pouze dopisem, osobně nikoliv.

██████████ vypověděla, že uvedeného dne byla nejdříve doma, poté za ní přišla ██████████, kdy se domluvily, že půjdou na třešně. Když vyšly z bytovky, volal jí ██████████ s tím, že je v ██████████, aby za ním přišla. Do ██████████ mohly s ██████████ přijít kolem tři čtvrtě na pět, povídala si s ██████████ a poté si sedli všichni k sobě. Seděli asi do pěti, poté si s ██████████ řekla, že půjdou na ██████████. Obžalovaný následně říkal, aby nikam nechodily, že pojedou na zmrzlinu a potom třeba na třešně. Všichni s tím souhlasili, ██████████ odešel zaplatit a v tom přijel ██████████. Všichni tedy odešli ven, sedli do auta a odjeli nejdříve na benzinu, kde si kluci kupovali cigarety a dál pokračovali na ██████████. Poté už jenom ví, že narazili do stromu.

Nápad jet na zmrzlinu byl ██████████. Po příchodu do ██████████ viděla pít obžalovaného pivo, kdy věděla jen o jednom pivu. Ví, že se nemá jezdit s řidičem, který požívá alkoholické nápoje. Už od ██████████ jel obžalovaný docela rychle, kdy i ██████████ na něj řvala, aby jel pomaleji, že se nechce zabít. Podle názoru svědkyně jel obžalovaný docela rychle. Na cestě od benziny na ██████████ na obžalovaného bouchali s tím, aby jel pomaleji, že se nechtějí zabít a poté byla rána. ██████████ jim říkal, aby neměli strach, že to bude dobrý, ale jestli je slyšel obžalovaný, to neví, neodpovídal. Na místě nehody se moc neřešilo, proč se to stalo. Svědkyni vytahovali z auta jako první, potom ██████████, ██████████ a ██████████ už byl v té době venku. Jak se dostal ven, svědkyně nevěděla. Ptala se jej co dělal, ale na to jí obžalovaný neodpověděl. Také na místě slyšela nějakého pána, jak se ptal ██████████, zda je ještě někdo v autě a odpověděl, že už není. Svědkyně utrpěla polámání obratlů, klíčku a zhmožděné plíce. V současné době jí bolí záda, kdy ji to omezuje v tělocviku ve škole, nemůže naplno cvičit a občas jí bolí i klíček. Na rehabilitace už nikam nechodí. S obžalovaným jela v daný den poprvé, nemůže se vyjádřit k tomu, jaký je řidič.

██████████ vypověděl, že nejdříve byl doma, následně volal ██████████, kde je. Sdílel mu, že je ve ██████████ a svědek mu řekl, že možná za nimi přijede. Poté jim psal zprávu, aby na něj počkali, že jej do ██████████ odvezou rodiče. Přijeli asi ve tři čtvrtě na pět. Vešel do ██████████ a viděl ██████████ jak už platí. Šel tedy k němu, ptal se co dělají a on mu sdělil, že už jedou pryč. Divil se tomu a říkal, že mu posílal zprávu, aby na něj počkali. Poté mu sdělili, že jedou do ██████████ na zmrzlinu. Už od ██████████ jel obžalovaný nepřiměřenou rychlostí. Při cestě se zastavili na benzině, kde si kluci kupovali cigarety. Svědek na tu chvíli vylezl z auta, kdy se protahoval a pak zase zalezl. Od pumpy jel obžalovaný zase rychleji. ██████████ v tu chvíli začala řvát, aby jel pomaleji, že se nechce zabít, do toho se začala hádat ještě s ██████████. Pak ██████████ prohlásila, že chce ještě chvíli přežít a než to dořekla, tak nabourali. Po nárazu se ptal holek co s nimi je, vylezl z auta a musel si lehnout, kdy jej boleli strašně záda. Přišel za ním pán, který se ptal, zda tam ještě někdo je, tak mu sdělil, že tam jsou ještě holky. Po celou dobu u něj stála nějaká pani, pak si pamatuje, že volal rodičům a poté jel do nemocnice. Při nehodě utrpěl rozlámání krčního obratle, zhmoždění obratle a dále měl něco

s plícemi. Zatím ještě není vyléčen, neví, jaký bude jeho další zdravotní stav, čekají jej ještě další rentgeny. Neschopnost ukončenou ještě nemá. Po jeho příchodu do [REDAKCE] bylo již rozhodnuto, že pojedou na zmrzlinu. S obžalovaným už dříve jel, může říct, že jezdí dobře, ale v tomto případě s požitím alkoholu to nějak nezvládl. Na [REDAKCE] bouchání a řvaní ať jede pomaleji se ozval jen [REDAKCE], kdy řekl, že jede normálně, že se nezabijí. Obžalovaný na to nijak nereagoval, neozýval se. Do nákladové části vozidla je pouštěl obžalovaný, říkal jim, aby tam nic nebrali a dál nic už neříkali. Také za nimi zavřel dveře. On vzadu seděl jenom v polosedě. Na benzině obžalovanému ještě neříkali, aby jel pomaleji. Na rychlou jízdu obžalovaného upozorňovali až po odjezdu z benziny.

Ve věci byl vypracován znalecký posudek znalce Ing. [REDAKCE], a to znalce z odvětví toxikologie, který zkoumal, jaká koncentrace alkoholu byla u obžalovaného, přičemž uvedl, že v době nehody činila hladina alkoholu v jeho krvi 1,27 – 1,44 g/kg. V moči ani krevním séru obžalovaného nebyla prokázána přítomnost OPL ani jiných toxicky významných extraktivních látek.

Z pitevního protokolu znalců MUDr. [REDAKCE] CSc. a MUDr. [REDAKCE], kteří prováděli pitvu zemřelého, bylo zjištěno, že příčinou smrti bylo zhmoždění mozku. Pitvou nebyly zjištěny žádné chorobné změny. Při nehodě dále poškozený utrpěl zranění, která jsou popsána a obsažena ve výroku rozsudku.

Z vyjádření společnosti [REDAKCE], kde byl obžalovaný zaměstnán, bylo zjištěno, že Ing. [REDAKCE] je obchodní zástupce společnosti, přičemž během pracovní činnosti se dopustila více drobných dopravních přestupků, které vedly ke ztrátě 12 bodů a byl jí odebrán řidičský průkaz. Proto byl přijat obžalovaný jako řidič s tím, že svědkyně po roce řidičský průkaz opět získá. Obžalovaný byl přijat 15.06.2009. Také byl obžalovaný oprávněn zajíždět automobilem do místa svého trvalého bydliště a mohl vyzvedávat Ing. [REDAKCE]. Pokud služební vozidlo použil mimo pracovní den, nebyl k tomu služebně oprávněn. Ing. [REDAKCE] nemá a neměla kompetenci k povolování soukromých jízd se služebním vozidlem nad výše zmíněný rámec. Jinak jim není nic známo o ústním dojednání mezi Ing. [REDAKCE] a obžalovaným. V případě vozidla, toto bylo v odpovídajícím technickém stavu, jelikož bylo na technické prohlídce 19.02.2009. Dle pracovní smlouvy byl obžalovaný zaměstnán od 15.06.2009 na dobu určitou do 31.10.2009 jako řidič s týdenní pracovní dobou 37,5 hodin. Na základě potvrzení o zdravotní způsobilosti mohl obžalovaný vykonávat funkci řidiče. Z protokolu o zadržení řidičského průkazu bylo potvrzeno, že obžalovanému byl zadržen řidičský průkaz dne 11.09.2009.

Z výpisu z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že obžalovaný je držitelem řidičského oprávnění skupiny B, a to od roku 2005. Aktuální stav bodového hodnocení jsou dva body. Zároveň z této karty bylo zjištěno, že [REDAKCE].2009 byla udělena bloková pokuta 200 Kč, [REDAKCE].2007 opět bloková pokuta 200 Kč, [REDAKCE].2007 1.000 Kč a [REDAKCE].2006 šlo o pokutu ve výši 1.500 Kč, která byla uložena v příkazním řízení.

Z lékařských zpráv Nemocnice [REDAKCE], oddělení úrazové a plastické chirurgie bylo zjištěno, jaká zranění utrpěla [REDAKCE] a [REDAKCE], přičemž [REDAKCE] utrpěla zhmoždění mozku, zhmoždění plíce, zlomeniny lebky, zlomeniny dolní čelisti, zlomeniny hrudních bederních obratlů, zlomeninu žeber, zlomeninu pravého předloktí,

mnohačetné otevřené rány, dále utrpěla zápal plic, který souvisí se způsobeným zraněním. Pokud jde o následky, tyto nelze vyloučit. ■■■■■ utrpěla pohmoždění mozku, krvácení do měkkých plen mozkových, zlomeninu klíční kosti vpravo, pohmoždění plic, organický psychosyndrom, částečně ochrnutí horních a dolních končetin. Nelze také u ní vyloučit poruchu psychiky. ■■■■■ utrpěla vykloubení klíční kosti, zhmoždění plic, oboustranné prolomení horních krycích plotének, obratlů Th 6 – Th 11. S tímto zraněním také musela být operována. Možnost trvalých následků u této zraněné nelze vyloučit, když hrozí nebezpečí následného omezení hybnosti v místech poranění páteře. ■■■■■ utrpěl zlomeninu krčního obratle C 7, zhmoždění obratlů L 1 – L 4, zhmoždění levé plíce, zhmoždění pravého lokte. I u tohoto nelze vyloučit následné omezení hybnosti v místech poranění páteře. U všech těchto poškozených byly podávány uvedené lékařské zprávy, přitom ještě není ukončena jejich léčba.

Na základě těchto provedených důkazů má soud za to, že lze učinit jednoznačný závěr v tom, že obžalovaný jako řidič vozidla ■■■■■ způsobil dopravní nehodu, přičemž tato byla způsobena dle soudu v důsledku požívání alkoholických nápojů, když koncentrace alkoholu u obžalovaného činila 1,27 – 1,44 g/kg, kdy dle soudu jde o takové množství alkoholu, které již obžalovaného omezuje v tom, aby byl schopen plnohodnotně řídit motorové vozidlo. V důsledku tohoto stavu a také nevěnování se řízení vozidla, kdy uvedl, že se otočil a poté již nebyl schopen ovládat vozidlo. Tento stav lze dovozovat i z rychlosti, kterou jel obžalovaný byt' nejsou činěny takové závěry, že by šlo o rychlost, která by výrazně překračovala povolenou rychlost, avšak jednalo se o rychlost dle soudu nepřiměřenou dané situaci, tj., jak vyplývá z fotodokumentace, z náčrtku i z protokolu o ohledání, kde k nehodě došlo. Z těchto důkazů, které zaznamenali policisté při šetření, je zadokumentováno, kde došlo k nehodě, o jakou vozovku se jednalo, zejména její šíři, tvar, když šlo o vozovku, která nebyla přímá, šlo o zatačku, přičemž z toho důvodu také obžalovaný dle soudu nemohl, jak sám uváděl, poté reagovat na situaci, jelikož se dostal mimo krajnici, kdy pokračoval mimo vozovku až do doby, než došlo k nárazu do stromu. Poté se vozidlo vrátilo zpět na silnici, avšak na střechu. Všechny tyto skutečnosti vedou soud k závěru, že to byl obžalovaný, který způsobil nehodu. Ing. ■■■■■ potvrdila, že umožnila obžalovanému užívat vozidlo mimo pracovní povinnosti, avšak šlo o povolení, ke kterému nebyla ani ona oprávněna, jak vyplývá ze zprávy zaměstnavatele. Přitom obžalovaný hrubě porušil povinnosti i v tom, že dal poškozené sestry ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ do nákladového prostoru vozidla, které není vybaveno k přepravě osob. Je sice pravda, že osoby, které byly přepravovány v tomto prostoru, se tomuto nijak nebránily, avšak obžalovaný si musel být jako řidič vozidla vědom toho, že se jedná o hrubé porušení. Osoby, které byly přepravovány v tomto prostoru, neměly možnost si sednout, jakkoli reagovat na situaci, která nastala. Zároveň se soud domnívá, že pokud bylo, jak líčí svědci, ze strany ■■■■■ uváděno, že jedou rychle a toto mělo být sdělováno obžalovanému tím, že mělo být boucháno na přepážku, mohlo být zapříčiněno i tím, že se tyto osoby nacházely v uvedeném prostoru, kde nejsou podmínky k tomu, aby zde byly přepravovány osoby. Tyto osoby neměly pevnou opěru, šlo o nestabilní postoj z jejich strany, o čemž svědčí i výpověď ■■■■■, který uvedl, že byl pouze v jakémsi polosedě. Tudíž dle soudu se jim také jízda obžalovaného mohla zdát rychlejší než kdyby seděly na sedadle, které je uzpůsobeno k přepravě osob, avšak ani tato skutečnost nemůže nijak zbavit obžalovaného odpovědnosti za jeho jednání. Naopak, pokud převážel osoby v tomto prostoru, měl si počínat obzvláště opatrně a obezřetně. Na takový postup však nic z provedených důkazů neukazuje.

Soud proto s ohledem na zjištěné skutečnosti uznal obžalovaného vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 3 trestního zákona, když v důsledku dopravní nehody došlo k úmrtí poškozeného [REDAKCE], dále k těžkým zraněním [REDAKCE] a [REDAKCE] a dále i k tomu, že další zranění utrpěl jak [REDAKCE], tak [REDAKCE]. Proto dle soudu je namístě právní kvalifikace § 224 odst. 3 trestního zákona. Jednalo se zde o více osob, které byly v důsledku počinání obžalovaného zraněny. Dle soudu je na místě i právní kvalifikace dle § 201 odst. 1, i odst. 2 písm. c) trestního zákona, jelikož obžalovaný vykonával uvedenou činnost pod vlivem alkoholu, přičemž šlo, jak již bylo uváděno, o takový stupeň alkoholu, že nebyl plně schopen reagovat na vzniklou situaci, přičemž v tomto případě se jeví částečně nevěrohodné tvrzení obžalovaného v tom, že vypil pouze tři piva, když krev byla obžalovanému odebrána až po 19:00 hodině a ještě činila tato koncentrace alkoholu přes 1 g/kg. Není však žádných dalších důkazů, které by toto zpochybňovaly. Proto soud vycházel z toho, co uváděl obžalovaný. Šlo, jak již bylo také uváděno, o takovou hladinu alkoholu, kterou si však přivodil obžalovaný sám, kdy již byl ve stavu vylučujícím vykonávat činnost řidiče. V důsledku tohoto stavu také způsobil jak škodu, která je značná byť zatím nebyla přesně vyčíslena, ale lze takto usuzovat, tak zejména zranění, která jsou velmi závažná. V případě [REDAKCE] takového charakteru, že ten na uvedená zranění zemřel.

Soud dále zjistil, že obžalovaný, jak vyplývá z opisu rejstříku trestů, nebyl soudem trestán. Z místa bydliště k němu není žádných negativních poznatků. Také, jak uvádí Ing. [REDAKCE], šlo o dobrého pracovníka, který si své pracovní povinnosti plnil.

Soud proto na základě zjištěných skutečností k těmto přihlížel při ukládání trestu. V případě obžalovaného však dle soudu není jiných možností než přistoupit k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, který je u něho ukládán za použití § 224 odst. 3 trestního zákona, přičemž tento trest je ukládán za použití § 35 odst. 1 trestního zákona jako trest úhrnný v trvání 5 let, tj. v rámci první poloviny zákonem stanovené trestní sazby. Při ukládání trestu lze obžalovanému přiznat jako polehčující okolnost jeho doznání, také jeho dobré hodnocení z místa bydliště, pracoviště a dále to, že nebyl soudem trestán na straně jedné, též učinil kroky k omluvě poškozeným. Je ochoten uhradit i škodu, která by nebyla poškozeným uhrazena. Avšak na druhé straně je nutno přihlídnout k tomu, že obžalovaný se dopustil jednání po požití alkoholu, kdy šlo o hrubé porušení pravidel v souvislosti s řízením motorových vozidel. Obžalovaný si musel být vědom toho, že nejedná správně, také pracoval jako řidič z povolání v tomto případě. Proto je zapotřebí vidět vyšší stupeň nebezpečnosti tohoto jednání pro společnost v jeho počinání. Dále, jak již bylo v odůvodnění rozsudku uvedeno, umožnil cestovat poškozeným v nákladovém prostoru, je potvrzováno, že to byl on, kdo vymyslel, že pojedou na zmrzlinu. Slyšení svědci nepotvrdili, že by toto vyplynulo z jejich iniciativy. Soud tudíž rozhodl o tom, že se obžalovanému ukládá trest nepodmíněný v rámci první poloviny trestního rozpětí. Tento trest je ukládán i v souvislosti s následky, které obžalovaný způsobil. Při ukládání trestu soud vycházel i z obecných poznatků, kdy je prokazováno, že dochází k jednání, kdy řidiči řídí vozidla pod vlivem alkoholu a v důsledku čehož se zvyšuje počet dopravních nehod a zranění v souvislosti s takovýmto jednáním. Proto je namístě za takovéto jednání ukládat tresty již přísnější, v tomto případě již trest nepodmíněný.

Při ukládání trestu soud rozhodoval i o zařazení odsouzeného do typu věznice, přičemž zde soud podle § 39a odst. 3 trestního zákona rozhodl o tom, že obžalovaný se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem, když přihlédl k tomu, že obžalovaný doposud

soudem trestán nebyl, jeho hodnocení jsou pozitivní, také jednání, za které mu je ukládán trest dle § 224 odst. 3 trestního zákona, je jednáním nedbalostním na rozdíl od jednání ve smyslu § 201 trestního zákona. Následně je obžalovanému ukládán i trest podle § 49 a § 50 trestního zákona, a to trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, kdy obžalovaný se dopustil jednání v souvislosti s řízením motorových vozidel. Proto je dle soudu i namíste uložení tohoto trestu, přičemž tento trest je ukládán v trvání 7 let.

V případě poškozených, tito se nepřipojili s nárokem na náhradu škody, když věc budou řešit až následně. V případě zaměstnavatele obžalovaného, poškozené společnosti [REDAKCE], tito nevyčíslili škodu, a proto byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu. Přitom v tomto případě nelze vyloučit, že by mohla přicházet náhrada škody v rámci občanskoprávních vztahů v souvislosti s výkonem povolání obžalovaného a zjištěným skutečností.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v [REDAKCE] (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

V Prachaticích dne 2. prosince 2009

[REDAKCE]
[REDAKCE]

[REDAKCE]

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31.05.2011 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. [REDACTED] a přísedících ing. [REDACTED] a [REDACTED], *t a k t o:*

Obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], okres [REDACTED], toho času bytem [REDACTED], okres [REDACTED], prodavač v [REDACTED],

j e v i n e n , ž e

dne [REDACTED] kolem 15.10 hodin na silnici II. třídy č. [REDACTED] v katastru obce [REDACTED], okres [REDACTED], jako řidič osobního automobilu tov. zn. [REDACTED], reg. zn. [REDACTED], v km 46,729 uvedené silnice ve směru jízdy [REDACTED], nerespektoval základní pravidla zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb., když při projíždění táhlé levotočivé zatáčky v klesání nerespektoval svislou dopravní značkou dovolenou rychlost do 60 km za hodinu pro tento úsek a podle znaleckého posudku znalce z oboru silniční dopravy uvedené vozidlo řídil na počátku směrové nestability rychlostí 113 – 140 km za hodinu, následkem čehož jím řízené vozidlo ve smyku vjelo vpravo mimo komunikaci a zde došlo ke střetu jeho pravé zadní části se stromem s následným odražením vozidla do lesního porostu a dalšímu střetu se dvěma stromy s konečným postavením po této havárii v převrácené poloze na levém boku, v důsledku čehož utrpěl spolujezdec sedící na předním sedadle [REDACTED], nar. [REDACTED], zejména smrtelné nitrolební poranění v podobě krvácení do měkkých plen mozkových, zhmoždění mozku a zakrvácení komor mozkových, na jejichž následky zemřel při převozu Zdravotní záchrannou službou [REDACTED] s příčinou smrti polytrauma, poranění více pro život důležitých orgánů,

když jako řidič porušil zejména stanovené povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích podle § 4 písm. a), písm. b) a písm. c), § 6 odst. 1 písm. a) a § 18 odst. 1 o rychlosti jízdy zákona č. 361/2000 Sb.,

t e d y - jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákon o bezpečnosti dopravy,

t í m s p á c h a l

- přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 a odst. 3 trestního zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 143 odst.3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání *3 /tří/ let.*

Podle § 81 odst.1 trestního zákoníku a § 82 odst.2 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání *4 /čtyř/ let.*

Podle § 73 odst.1, odst.3 trestního zákoníku se obžalovanému *u k l á d á* trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu *5 /pěti/ let.*

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení, kdy byl osobně slyšen obžalovaný J. [REDAKCE], svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], se souhlasem stran přečten znalecký posudek znalce, z oboru silniční doprava a byly přečteny listinné důkazy, zjistil soud následující skutkový stav:

Dne [REDAKCE] 2011 kolem 15.00 hodin odjel obžalovaný s poškozeným [REDAKCE] z místa výkonu práce, tj. z Obce [REDAKCE] do [REDAKCE]. V průběhu jízdy obžalovaný dojel osobní automobil, řízený [REDAKCE] a při dalším pokračování jízdy se vozidlo obžalovaného a [REDAKCE], po komunikaci tzv. nahánělo, přičemž v km 46,729 silnice ve směru jízdy [REDAKCE], obžalovaný jako řidič osobního automobilu tov.zn. [REDAKCE], nerespektoval svislou dopravní značku, dovolenou rychlost do 60km/h, uvedené vozidlo řídil na počátku směrové nestability, rychlostí 113 – 140 km/h, následkem čehož řízení nezvládl, vozidlo přešlo do smyku, vjelo na pravou stranu komunikace a zde došlo ke střetu jeho pravé zadní části se stromem s následným odražením vozidla do lesního porostu a dalšímu střetu se dvěma stromy s konečným postavením vozidla v převrácené poloze na levém boku. V důsledku nehody utrpěl spolujezdec na předním sedadle [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zejména nitrolební poranění v podobě krvácení do měkkých plen mozkových, zhmoždění mozku a zakrvácení komor mozkových, na jejich následky zemřel s příčinou smrti polytrauma, to znamená poranění více pro život důležitých orgánů.

Takto zjištěný skutkový stav obžalovaný doznal. Uvedl, že před jízdou se bezpečnostním pásem nepřipoutal, stejně tak jako spolujezdec. Pokud má charakterizovat způsob své jízdy, tak jel rychle a nejspíše na jeho způsob a rychlost jízdy mělo vliv i jeho vozidlo, které řídil [REDAKCE]. Obžalovaný si po nehodě průběh jízdy moc nevybavuje, je však možné, že s druhým vozidlem závodili. Vozidlo [REDAKCE] předjel na křižovatce, na hlavní silnici

od [redacted] do [redacted] a následně pokračovali směrem na [redacted]. Neví, zda během jízdy předjížděl nějakou dodávku, ale vzpomíná si, že nějaké auto jelo z [redacted] do [redacted]. Při dopravní nehodě utrpěl oděrky za uchem, na spánku a na ušních boltcích. Přes agenturu chtěl navázat s poškozenou paní [redacted], avšak z agentury mu následně nepřišla odpověď. S přítelkyní, která byla vlastníkem vozidla, které řídil, se bezprostředně po nehodě rozešel, ona pak nahlásila pojistnou událost. V prosinci 2010 měl obžalovaný taktéž nehodu, kdy bylo náledí, srazil se s protijedoucím autem, asi v rychlosti 30km/h, policisté pak dali oběma řidičům padesáti procentní spoluvinu. K žádnému zranění při této dopravní nehodě nedošlo.

Svěděk [redacted] u hlavního líčení uvedl, že jel z [redacted] do Obce [redacted], když byl na úrovni Obce [redacted], tak jej předjeli dvě auta, velikou rychlostí. Všiml si, že automobily byly za sebou cca půl metru, v životě neviděl, že by někdo podobným způsobem jel. Svědek měl na sedačce mobilní telefon, kde má kameru a protože si říkal, že v této rychlosti vozidla nemohou předmětný úsek projet, protože to tam zná, tak začal jejich jízdu natáčet. Vozidla mu však následně ujela, ještě si řekl, že bude natáčet až do odbočky, která tam je, kde je nejhorší zatáčka a když tam přijel, tak viděl oranžového golfa, jak couval z meze dolů a proto u něho zastavil. Ve vozidle seděli [redacted], svědek stáhl okénko, vynadal jim, že jezdí naprosto nezodpovědně a jel pryč. Když svědek dojel na odbočku na [redacted], tak se podíval na záznam v telefonu a ještě si říkal, že nepotkal to stříbrné auto, které jej také předjíždělo. Na záznamu kamery si všiml, že přibližně v místě, kde zastavoval u oranžového golfa, jsou brzdné stopy vedoucí do lesa. Rychle se tedy otočil a jel zpět. Ti kluci tam stále pobíhali, on se jich ptal, kde je auto, které jelo před nimi a oni mu řekli, že je v lese a že je tam člověk, který se nehýbe. Proto tam šel a venku viděl ležet poškozeného. Poškozený byl ve stabilizované poloze, následně slyšel, jak od [redacted] houkají hasiči a záchranka. Ještě křičel na ty kluky, kde je řidič, oni mu řekli, že je nahoře, řidiče vůbec neviděl. Svědek dále dodal, že v místě, kde jej vozidla předjížděla, jel rychlostí tak 60-70km/h, obě vozidla, která jej předjížděla, musela jet hodně přes 100km/h. Ten den byla silnice vlhká, nemrzlo, ale bylo mokro.

Svěděk [redacted] u hlavního líčení uvedl, že svým autem vezl [redacted] a další kluky, jejich jména si nepamatuje. Když jeli z práce, tak před nimi jel svým autem obžalovaný, během cesty jedno auto předjeli. Svědek jel kousek za vozidlem obžalovaného, ten mu najednou zmizel z dohledu a pak již viděli brzdné stopy, jak vedou do lesa. Proto tam šli a viděli poškozeného, kterému dávali první pomoc. Rychlost své jízdy před místem nehody svědek odhadl maximálně na 90km/h. Vozidlo obžalovaného měl chvíli na dohled, pak mu začal ujíždět a pak již svědek pouze viděl brzdné stopy vedoucí do lesa. Je pravda, že během jízdy předjížděli svědka s červenou dodávkou, který jel tak 40km/h. Když dodávku předjížděli, tak mohl být za vozidlem obžalovaného tak cca 10 metrů. Proč svědek [redacted] uvádí, že byl bezprostředně za vozidlem obžalovaného, na vzdálenost 1 metru, neví. V místě, kde je nejvyšší povolená rychlost 60km/h, mohl jet tak do 70 km/h. Jak se přesně dopravní nehoda stala, svědek neví, na místo dojeli, když už bylo vozidlo nabourané. Když viděli brzdné stopy, tak svědek začal brzdit, auto se mu však začalo přetáčet, zajel trochu do protisměru a musel vycouvat zpět. Svědek uznal, že způsob jízdy nebyl bezpečný, když zastavili, tak běželi k místu nehody a dávali první pomoc.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru silniční doprava vyplývá, že rychlost vozidla řízeného obžalovaným na počátku směrové nestability činila 113 – 140 km/h. Z technického hlediska není toto rozmezí hodnot vypočitatelných rychlostí s rozporu s rychlostmi, které uvádějí svědci ve svých výpovědích. Ve znaleckém posudku znalec dále uvádí, že vliv rázových a setrvačných sil při nárazu do kmene stromu byl natolik výrazný, že dle znalců z oboru zdravotnictví vysvětluje smrtelná poranění spolujezdce [redacted]. Tímto

mechanismem lze dle konzultantů z oboru zdravotnictví vysvětlit smrtelná poranění poškozeného, přičemž na rozsahu poranění spolujezdce na přední sedačce se vlivem změny geometrických poměrů interiéru /plata střechy směrem dolů/ při nárazu do kmene stromu nepodílela skutečnost, že nebyl připoután bezpečnostními pásy.

Výše uvedený skutkový stav je dále potvrzován protokolem o nehodě v silničním provozu, plánkem z místa nehody a dále fotodokumentacemi, ze kterých je patrné, jednak místo dopravní nehody, tak stav osobního automobilu, který řídil obžalovaný, po nehodě. Z fotografií je patrné, že osobní automobil je zejména v pravé části výrazně deformován. Z plánu dopravní nehody a z protokolu o nehodě v silničním provozu je vidno místo dopravní nehody a dále dopravní situace na místě samém, včetně dopravních značení. Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplývá, že při zevní prohlídce a pitvě zemřelého nebyly zjištěny takové markanty, které by svědčily pro užití bezpečnostních pásů. Tento závěr je v souladu s konstatováním znalce z oboru doprava, že bezpečnostní pásy, jak řidiče, tak spolujezdce vpředu, nejeví známky svědčící pro jejich užití. Vzhledem k průběhu nehodového děje, deformace interiéru vozidla, a to zejména pravé části plata střechy je pravděpodobné, že ke smrtelným zraněním v oblasti hlavy by došlo i tehdy, pokud by [REDAKCE] byl v době dopravní nehody řádně připoután funkčními bezpečnostními pásy. Z pitvěního protokolu znalců pak vyplývá, že příčinou smrti poškozeného [REDAKCE] bylo polytrauma, to znamená poranění více pro život důležitých orgánů.

Soud, když hodnotil důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, jak jednotlivě tak v jejich souhrnu dospěl k následujícím závěrům:

Shora provedenými důkazy bylo bez nejmenších pochybností prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] řídil motorové vozidlo hrubě neukázněně a nezodpovědně, přičemž v průběhu jízdy rychlost jím řízeného vozidla podstatným způsobem překračovala maximální povolenou rychlost v daných místech a na způsob jízdy obžalovaného mělo zásadní vliv to, že s řidičem druhého vozidla [REDAKCE] tak zvaně závodili a počítali si naprosto hazardně. V důsledku naprosto flagrantního překročení maximální povolené rychlosti v daném místě, značeného svislou dopravní značkou do 60km/h, řídil vozidlo na počátku směrové nestability rychlostí 113 – 140 km/h, následkem čehož jím řízené vozidlo přešlo do smyku, vjelo vpravo mimo komunikaci, kde došlo ke střetu pravé zadní části vozidla se stromy v lesním porostu a v důsledku toho utrpěl spolujezdec na předním sedadle [REDAKCE] smrtelná poranění. O zavinění dopravní nehody obžalovaným není jakýchkoliv pochybností a shora citované důkazy, zejména znalecké posudky a listinné důkazy naprosto korespondují se svědeckou výpovědí [REDAKCE], který popsal způsob jízdy obou vozidel, které jej předjížděly, jako naprosto hazardní a z výpovědi svědka vyplynulo, že prakticky tušil, že vozidla předmětný úsek z důvodu vysoké rychlosti, bezpečně projet nemohou. Zavinění dopravní nehody je zcela výhradně na straně obžalovaného, přičemž nelze dále nezmínit, že i způsob řízení vozidla druhým řidičem [REDAKCE], byl naprosto nezodpovědný, o čemž svědčí mimo jiné i to, že když tento svědek přijel k místu dopravní nehody a chtěl zastavit, tak jeho vozidlo rovněž přešlo do smyku a přešlo do protisměru, když jen shodou okolností a náhody nedošlo k žádné újmě na zdraví či majetku. Je třeba dále poznamenat, že výpověď svědka [REDAKCE] u hlavního líčení byla naprosto nevěrohodná a pokud tento svědek uváděl, že rychlost jízdy jeho vozidla byla do 90km/h a že považuje svou jízdu za nikoli nebezpečnou, tak tato jeho výpověď nekoresponduje s žádným z dalších provedených důkazů. Lze uzavřít, že mezi provedenými důkazy není žádných rozporů a obžalovaný zcela jednoznačně nese vinu na smrtelném zranění

poškozeného [REDAKCE], přičemž na vznik tohoto smrtelného zranění nemělo vliv, že poškozený nebyl připoután bezpečnostním pásem.

Obžalovaný tedy jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákon o bezpečnosti dopravy. V tomto případě jako řidič hrubě porušil zejména stanovené povinnosti účastníka provozu na pozemních komunikacích podle § 4 písm.a),b),c), § 6 odst.1 písm.a) a § 18 odst.1 o rychlosti jízdy zákona č. 361/2000 Sb.

Při rozhodování o druhu a výměře trestu vycházel soud z ustanovení § 39 odst.1 trestního zákoníku a § 39 odst.2 trestního zákoníku a přihlédl zejména k povaze a závažnosti činu, k osobním, majetkovým a rodinným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen. Způsobem provedení činu a jeho následky a okolnostmi, za kterých byl čin spáchán a v neposlední řadě i k osobě obžalovaného.

V případě obžalovaného [REDAKCE] je stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného dán zejména způsobem následkem, kdy došlo ke smrtelnému zranění poškozeného a obžalovaný tedy způsobil nejzávažnější a neodčinitelný následek, tj. smrt člověka. Způsob jízdy vozidla obžalovaného rovněž stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání zvyšuje, jelikož v místě dopravní nehody jel rychlostí, která prakticky o dvojnásobek překračovala v místě nejvyšší povolenou rychlost. Obžalovaný se v průběhu jízdy „tak zvaně naháněl“ s řidičem druhého vozidla a způsob jízdy pak měl za následek nehodu a smrt člověka. Další přitěžující okolností na straně obžalovaného je to, že nedlouho před touto tragickou událostí měl obžalovaný dopravní nehodu, kde sice dle jeho vyjádření byla shledáno spoluzavinění na straně obou řidičů, nicméně tato událost ho již měla od dalšího nezodpovědného jednání, co by řidiče korigovat. Na druhou stranu obžalovanému polehčuje okolnost dosavadního řádného způsobu života, jeho doznání a rovněž to, že jeho evidenční karta řidiče nevykazuje skutečnosti, že by se dosud obžalovaný jako řidič v době před nehodou choval hrubě neukázněně. Na druhou stranu dlužno dodat, že obžalovaný vlastnil řidičské oprávnění poměrně krátkou dobu a lze jej charakterizovat jako naprosto dosud nezkušeného řidiče a v tomto smyslu se měl i jako účastník silničního provozu chovat. Soud ukládal obžalovanému trest podle § 143 odst.3 trestního zákoníku, kde trestní zákoník umožňuje uložit trest odnětí svobody od dvou do osmi let. S odkazem na shora konstatované skutečnosti, kdy soud podotýká, že úvahy soudu byly směřovány zejména tím směrem, zda jsou ještě splněny podmínky pro uložení trestu výchovného, tj. trestu podmíněně odloženého, přičemž soud uzavírá, že zejména s ohledem na věk obžalovaného, jeho dosavadní řádný způsob života, lze ještě dovodit podmínky pro uložení výchovného trestu za splněné a soud tedy obžalovanému uložit trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu čtyř let. Obžalovaný se trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla v silničním provozu, přičemž nerespektoval jedny ze základních ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích a s ohledem na splnění výchovné složky trestu, uložil soud dále obžalovanému i trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, a to cca v polovině zákonem stanoveného rozmezí, tj. v trvání pěti let.

Shora uvedené tresty má soud za odpovídající a respektující hlediska, jak individuální, tak generální prevence. V rámci adhezního řízení soud o nárocích poškozených rozhodovat nemohl, jelikož jak poškozená [REDAKCE], tak [REDAKCE] zdravotní pojišťovna své nároky nevyčísly.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v [REDAKCE] (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

V Prachaticích dne 31.05.2011

[REDAKCE]
Předseda senátu:

[REDAKCE]

[REDAKCE]

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23.01.2014 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. [REDACTED] a přísedících [REDACTED] a [REDACTED] **t a k t o:**

Obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

j e v i n e n, ž e

dne 10.07.2013 kolem 02:45 hodin na silnici II. třídy č. [REDACTED] ve směru jízdy [REDACTED], okres [REDACTED], v km 53,392 uvedené silnice jako řidič osobního automobilu tov. zn. [REDACTED] [REDACTED], SPZ [REDACTED], při vyjíždění z levotočivé zatáčky v klesání komunikace z důvodu nerespektování základních ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb., zejména ustanovení § 18 odst. 3, podle něhož řidič motorového vozidla uvedené kategorie smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/hod., nezvládl v rychlosti blízké hodnotě 155 km/hod. řízení automobilu a s tímto ve smyku přešel vlevo přes dva jízdní pruhy a při rychlosti asi 133 km/hod. vyjel mimo komunikaci, zde na tělese silničního svahu při rychlosti asi 80 km/hod. došlo k prvnímu převrácení automobilu přes pravý bok na střechu, následně při rychlosti asi 57 km/hod. se vozidlo převrátilo podruhé a v rychlosti asi 37 km/hod. se automobil převrátil zpět na komunikaci, kde zůstal ležet na střeše v původním pravém jízdním pruhu, při tomto nehodovém ději utrpěl spolujezdec na pravém předním sedadle [REDACTED] [REDACTED], nar. [REDACTED], zejména prokrvácení měkkých pokrývek lebních v čelní, spánkové, temenní a týlní krajině vlevo, nepravidelné rozlámání čelní kosti v dolní polovině, krevní výron v omožečnicích na oblinách obou polokoulí mozkových a na spodině obou čelních laloků mozku, nepravidelné potrhání omožečnic na spodině levého čelního laloku mozku, zhmoždění spodiny pravého spánkového a týlního laloku mozku, zhmoždění spodiny levého čelního laloku

mozku, zhmoždění spodiny levého spánkového laloku mozku, zhmoždění spodiny pravé mozečkové polokoule, povlak tekuté krve v komorách mozkových, prokrvácení mezižebního svalstva v rozsahu 1. – 6. mezižebří od přední podpažní až po páteřní čáru, zhmoždění obou plic v rozsahu všech laloků, přičemž na následky utrpěných zranění dne 10.07.2013 ve 13:45 hodin zemřel v Nemocnici [REDAKCE] s příčinou smrti zhmoždění mozku,

t e d y - jinému z nedbalosti způsobil smrt a spáchal tento čin proto, že hrubě porušil zákon o bezpečnosti dopravy,

č í m ž s p á c h a l

- přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 a odst. 3 trestního zákoníku, a

o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 3 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **2,5 (dva a půl) roku**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel** všeho druhu na dobu **6 (šesti) let**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v [REDAKCE] podal obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl dopustit shora popsáním jednáním přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.

Obžalovaný [REDAKCE] k věci uvedl, že nejdříve by se chtěl omluvit za smrt poškozeného, když to byl jeho kamarád. Ten jej požádal, aby obžalovaný pro něj dojel, on s tímto souhlasil a tak pro něj jel. Sešli se v [REDAKCE] u fotbalového hřiště, když si poškozený sedl do auta, tak se ho obžalovaný zeptal, jestli má pásy, on řekl, že si je vezme, ještě tam něco dělal s rádiem. Pak vyrazili, projeli [REDAKCE], tam vždy jezdí předpisově, protože ví, že tam vždycky stojí policie. Pak přišlápl plyn, zrychlil na 90 km/hod., pak už neví, asi rychleji jel, to přiznává, ale myslí si, že těch 155 km/hod. to nebylo, to by poznal, protože 130 km/hod. už jel, poznal by těch 155 km/hod. Zprava mu vběhla za zatáčkou srnka, on se jí chtěl uhnout, ale asi to nezvládl, pak už neví, co se stalo. Ví jen, že dostal smyk a chtěl z toho smyku vyjet, neví, jestli to byla dobrá volba. Po nehodě si pamatuje, že se probudil, naproti němu byla policistka a dávala mu dýchnout, poté mu přišla SMS zpráva od matky, kde je tak dlouho, tak jí hned volal, byl v šoku, dal jí nějakého hasiče, který jí vysvětlil, kde je. [REDAKCE] tam ošetřovala záchranka, tak doufal, že bude v pořádku, čekal, až dorazí rodiče.

Zkušený řidič moc není, mohl ujet tak 1500 km. S rychlostí 155 km/hod. nemá zkušenost, ale 130 km/hod. jel po dálnici, to jel za takových podmínek, že bylo světlo. Neví, jak by to vysvětlil, že by takovou rychlost poznal. Když viděl srnku, ta byla v pohybu, šla zprava, on strhl volant asi moc. Nebrzdil, snažil se vyjet z toho smyku, bylo to náhlé, šlo o rychlé rozhodnutí, které bylo asi špatné.

Rychlost 130 km/hod. zná, on tak rychle neřídil, jel s kamarádem, on byl jako spolujezdec, takže to odhaduje, jezdí i s jinými lidmi. Dovede odhadnout rychlost 120 km/hod. a 150 km/hod. Podle pocitů také usuzuje, že nemohl jet tak rychle, 150 km/hod. je už dost velká rychlost, při těch 120 km/hod., 130 km/hod. to ještě takové není. Rovněž si nepamatuje na průběh nehody. V místě, kde se stala nehoda, občas jezdil do [REDACTED], nikdy tam srnu nepotkal, stalo se to však otci před 10 lety, kdy ji tam srazil, on sám ji při žádné jízdě neviděl.

V dané věci byl rovněž vypracován znalecký posudek znalcem Ing. [REDACTED], který se k tomuto znaleckému posudku vyjadřoval u hlavního líčení, kde uvedl, že k dispozici měl spis, viděl i vozidlo v areálu policie, dále byl i na místě dopravní nehody, také si zaměřil jednotlivá stoupání a klesání vozovky i svah. Poté zjišťoval pohyb vozidla během nehodového děje programem PC-Crash s tím, že celý pohyb vozidla mohl modelovat od začátku zanechání smykových stop první stopy pravého zadního kola na pravém okraji komunikace. V podstatě postupoval tak, jak uvedl v posudku, také se snažil zachytit jednotlivé deformace zanechaným stopám na levém silničním svahu s tím, že v podstatě nešlo přiřadit úplně přesně ty deformace tomu, že to vozidlo rotovalo 3x podle zanechaných stop na tom svahu a při tom ještě naráželo do porostů, a to poměrně vzrostlých bříz. S ohledem na tyto skutečnosti je také výpočet proveden s přesností zhruba + - 10 %, proto také uvádí, že rychlost 155 km/hod. je rychlost přibližná. Na základě modelace zjistil, že automobil začal zanechávat smykové stopy při rychlosti zhruba 155 km/hod., při rychlosti 133 km/hod. se dostává do kontaktu s levým silničním svahem, při rychlosti 80 km/hod. dochází k pravotočivé rotaci okolo podélné osy vozidla, při rychlosti 57 km/hod. se vozidlo přetáčí podruhé a potom při rychlosti 37 km/hod. již na vozovce se převrací na střechnu. V podstatě součástí toho byla i konzultace se znalci z oboru zdravotnictví, kteří prováděli pitvu zemřelého, a po konzultaci, i když v podstatě provedl rozbor jednotlivých setrvačných a rázových sil, jejichž výslednice přímo ovlivňoval pohyb osádky, zvláště neupoutaného spolujezdece, a v návaznosti na deformace potom stanovil, že k prvnímu kontaktu hlavy poškozeného došlo v okamžiku, kdy se vozidlo poprvé převrátilo na střechnu a došlo k deformaci plata střechny v oblasti pravého „A“ sloupku, a dle znalců z oboru zdravotnictví tento mechanismus dobře odpovídá zanechaným zraněním. V podstatě znalci z oboru zdravotnictví připouští, že při této poloze došlo k smrtelným zraněním poškozeného. Z hlediska další konečné polohy zaměřené policisty na místě, která je na plánku, v podstatě je to ta krevní stopa, vychází z toho, že je to konečná poloha poškozeného po nehodě po vypadnutí. K tomu vypadnutí muselo dojít předtím, než se vozidlo dostalo při tom posledním převrácení na vozovku, v podstatě ještě lze připustit, že tělo vypadlo na počátku posledního převrácení na střechnu, jak je zadokumentováno v posudku. Konzultaci prováděl s MUDr. [REDACTED] a MUDr. [REDACTED].

K znaleckému posudku Ing. [REDACTED] uvedl, že zřejmě počítal pomocí programu PC-Crash a určitě tam má také nějaký rozptyl výsledných výsledků. Ing. [REDACTED] vůbec neudává žádný rozptyl rychlostí těch výsledků, což by si on netroufl. V podstatě bývá zvykem, že při tomto dopředném výpočtu je přesnost + - 10 %. Znalec se nemůže nijak blíže vyjadřovat k posudku Ing. [REDACTED]. Co se týká uváděné rychlosti, tato je dle znalce s uvedeným vozidlem běžně dosažitelná při jízdě z kopce. Měl k dispozici i technický průkaz vozidla, zná typ vozidla.

Rovněž znalec uvedl, že pokud jde o rychlost a její vnímání, jde o strašně subjektivní pocit, kdy to lze těžko určit.

Podle znalce musel poškozený opustit vozidlo po prvním přetočení při té rotaci o 360°, někdy při té druhé nebo při té třetí, čili mezi svahem a počátkem komunikace. To z hlediska konečné polohy, kdy on musel vypadnout ve směru, když se to vozidlo točilo, tudíž když pravý bok byl nahoře a padal ještě dolů, z hlediska té síly, která působila gravitačně.

Při rychlosti přiměřené k poloměru zatáčky a klesání by vozidlo projelo. Nikdo tuto rychlost nezjišťoval. Kdyby se projíždělo tímto místem bez náhlé překážky, plynule, přibližně při rychlosti 140 – 150 km/hod., tak podle znalce už by tam byl zanechán stranový smyk. To by byl schopen určit. Podle něj i rychlost 130 km/hod. je dost na tuto zatáčku, měly by při tom být zanechány smykové stopy. Kdyby jel při okraji vozovky, tak by ho vozidlo vyneslo doprava a on by, jako asi v podstatě každý, reagoval tím, že by strhl řízení doleva. Podle znalce nepřipoutaný spolujezdec šel největší silou proti nějaké pevné překážce vozidla vždy v okamžiku, když se plato střechy nacházelo ve styku s podložkou, zároveň na něj působila gravitační síla, tudíž on byl v podstatě otočený o 180°. Čili největší náraz byl v těch dvou případech, při první otočce a při druhé. Rychlost byla větší při prvním otočení, ale v podstatě, jak již uváděl, nikdo asi nezjistí, v jakém okamžiku vozidlo naráželo do kmenů stromů, kdyby to bylo doplněno tím, že došlo k nárazu do některé břízy, tak by to způsobilo tu deformaci. V posudku jsou znázorněny nejpravděpodobnější polohy, kdy poškozený opustil vozidlo, z hlediska konečné polohy spolujezdce. Znalec tudíž setrval na závěrech, že poškozený opustil vozidlo při první či druhé rotaci, určitě to nebylo při té třetí, protože to by se nedostal do místa konečné polohy. K tomu, co uváděl znalec Ing. [REDAKCE], tj. pokud jde o pohyb poškozeného ve vozidle, že se měl dostat zepředu dozadu, chytit se madla, které také bylo poté vytrženo, znalec Ing. [REDAKCE] v podstatě uvedl, že k tomu se nemůže vyjádřit, neví, jestli při pohybu, kdy se všechno točí, byl ještě schopen se něčeho chytat a ještě madla. Madlo neviděl, nedokáže to vysvětlit. Pás zabraňuje pohybu dopředu, když se vozidlo pohybuje nahoru, tak tam není ta síla, která by ho napínala. Předepínače pásu jsou, když se aktivují airbasy, tak v podstatě se iniciuje ten předepínač pásu a ten má za úkol to, že v podstatě ten pás zbrzdí a člověk se dostane obličejem do toho airbasy, který jde proti němu s určitým zpožděním. Zranění jdou dobře vysvětlit tím, že došlo k deformaci toho plata střechy, které je vidět ve znaleckém posudku. I kdyby byl připoután, tak z hlediska devastace toho plata střechy, jak píšou znalci z oboru zdravotnictví, by došlo zřejmě k tomu zranění také, k tomu se však musí vyjádřit znalci z oboru zdravotnictví.

Obžalovaný předložil znalecký posudek vypracovaný znalcem Ing. [REDAKCE]. Ten byl rovněž k tomuto znaleckému posudku vyslechnut, kdy uvedl, že byl na místě dvakrát, prováděl měření, měl k dispozici znalecký posudek Ing. [REDAKCE] a MUDr. [REDAKCE], také fotodokumentace. Toto použil při zpracování posudku, kdy použil program PC-Crash, který se běžně používá. K nehodovému ději uvedl, že stopám předchází rovný úsek, na něj navazuje oblouk. Pokud jde o rychlost, která by převyšovala bezpečné projetí tímto úsekem, dle znalce nebylo této rychlosti dosaženo, to znamená, že stopy vznikají reakcí na něco, na nějaký podnět, který na té vozovce vznikl. Nejsou to stopy brzdné, jsou to stopy smykové, takže předpokládá, že je to reakce buď na nějakou překážku, nebo na nějaký jiný vnější podnět. Dochází ke stržení řízení volantu a vozidlo se přetáčí, kdy následně naráží do břehu té vozovky. Podle znalce tam dochází k tomu, že je tam první náraz, následuje nakopnutí toho auta přední částí vozidla, protože je vidět, že to vozidlo narazilo do stromu, ta výška je zhruba 2 metry, 2,20 metru, což koresponduje se stopou na spodku vozidla, kde tyto žluté stopy jsou zbytky kůry na spodku vozidla. Stopa ve výšce 2,20 metru a ty stopy od stromu na spodku vozidla jsou

někde v těch místech, takže to auto, jak tam takhle přišlo a ten břeh ho nakopl, tak se dostalo do vztyčené nebo kolmé polohy, poměrně vysoko. Poté nehodový děj pokračoval tak, že kousek dál je vidět plato, které je vypadlé, které překrývá kufr vozidla v zadní části, a to svědčí o tom, že když se potom podívá na deformaci toho vozidla v zadní části, že vozidlo, jak vlítlo nahoru, tak spadlo pravou zadní částí směrem dolů, zhruba do míst té stopy, oťřelo se vlastně ještě o ten keř a dopadlo do té stopy dolů, při té rotaci kolem svislé osy. Proto je poškozena velmi masivně zadní část vozidla. Následuje potom pohyb, kdy dochází ke kontaktu vozidla při té rotaci s břehem silnice, a následuje pohyb vozidla do stopy označené v plánu 27, 28, kde upozorňuje, že je to místo, kde vozidlo opustilo ten břeh a dostává se zpátky na vozovku, ale v tuto chvíli už je vzhůru koly, už je převrácené, a svědčí o tom to, že na fotografii jsou vidět zbytky laku na vozovce, jsou tam modré dřecí stopy a je tam spousta střepů od skla, z čehož usuzuje, pokud se podívá na poškození vozidla, že k těmto dřecím stopám v té pravé části plus k vysypání těch bočních okének došlo až v té konečné fázi, kdy vozidlo přepadlo na střechu a sunulo se zhruba těch 20 metrů přes vozovku do konečné polohy, kde potom zůstalo na střeše ležet. Dle tohoto znalce vypadl poškozený z vozidla na břehu, z toho břehu letěl z poměrné výšky, protože tam je rozdíl, domnívá se, že nějaké 4 metry nad vozovkou, poté nabral ještě nějakou výšku a dopadl z nějakých 5 – 6 metrů do místa, kde byl nalezen. Ve chvíli, kdy vznikla ta největší deformace, to znamená promáčknutí střechy, povolení sloupku „A“, tak je přesvědčený o tom, že už v tom vozidle nebyl, protože podle stop má za to, že k tomu došlo, až když to vozidlo padlo na vozovku a pak se sunulo po té střeše do konečného postavení. Pokud by byl spolujezdec připoutaný, tak by s největší pravděpodobností z auta vůbec nevypadl, životní prostor v tom vozidle i přes tuto deformaci by nějaký byl. Co se týká uváděné rychlosti v posudku, zde toto znalec upřesnil u výsledku, kdy uvedl, že rychlost je stanovena s tolerancí $\pm 5\%$, v posudku to bylo nesprávně uvedeno. Pokud jde o rychlost, ta byla vyšší, než je 90 km/hod.

Poté znalec odpovídal na otázky státního zástupce, kdy uváděl, že vycházel z programu PC-Crash. Na otázku, proč je v posudku součinitel tření – tráva uvedena hodnota 0,2 až 0,6 s odkazem na literaturu, uvedl, že toto se tam dostalo omylem, to tam nepatří. Co se týká přetáčení vozidla, jak uváděl znalec Ing. [REDACTED], zde podle znalce by se nedostal poškozený na druhou stranu vozovky, protože to odhození v této rotaci by bylo směrem nahoru a dotyčný by zůstal na tom svahu. Nejde to však podle těch stop jednoznačně prokázat, znalec předpokládá, že ta odstředivá síla toho spolujezdece, který se nacházel v zadní části vozidla nepřipoutaný, vytvořila tu sílu na to odhození na tu druhou stranu vozovky, toto je však jeho úvaha. Někdy se však stane, že osoba či předmět zůstane ve vozidle, někdy dochází k odhození do strany. Ohledně rychlosti a rozptylu výsledků uvedl, že on vycházel z rozsahu $\pm 5\%$, toto bylo uváděno i na školení programu PC-Crash.

K dotazu obhájce dále znalec uvedl, že mělo být správně uvedeno 133 km/hod. $\pm 5\%$. Jestliže se má vyjádřit k rozdílu mezi rychlostí určenou Ing. [REDACTED] (155 km/hod.) a rychlostí určenou jím (133 km/hod.), tak není to úplně zásadní rozdíl, nicméně vidí ten nesoulad a rozdíl ve způsobu pohybu vozidla po té travnaté části, respektive po tom svahu a dopočítání pohybu vozidla. Na pohyb vozidla po té travnaté části se dívají rozdílným způsobem.

Dále byl vypracován znalecký posudek znalcem MUDr. [REDACTED] a MUDr. [REDACTED], kdy k tomuto posudku byl vyslechnut MUDr. [REDACTED], který uvedl, že posudek vypracoval společně s kolegyní, provedli pitvu zemřelého [REDACTED] a pak vypracovali posudek s ohledem na mechanismus vzniku zranění. Vycházeli ze závěru pitvy, dále měli k dispozici spisový materiál Policie ČR, pak i provedli konzultaci se znalcem z oboru silniční dopravy Ing. [REDACTED]. Poté, co mu byl zaslán i posudek Ing. [REDACTED], znalec

uvedl, že setrvává na původních písemných závěrech, ať co do rozsahu a charakteru zjištěných poranění, tak zejména co do mechanismu jejich vzniku, včetně vyjádření k tomu, k jakým zraněním by došlo za předpokladu, že by spolujezdec vpředu byl připoután. Pokud by měl vysvětlit poranění v oblasti hlavy v důsledku pádu poté, co poškozený vylétl z vozidla, tak ho v žádném případě v tomto rozsahu nevysvětlí a zcela jednoznačně ho vysvětlí právě působením toho „A“ předního sloupku a bortícího se plata střechy na oblast hlavy, kde jsou zcela typická poranění, nehledě na to, že tato poranění zanechala krevní stopy na stropu plata vozidla. Neví přesně, kdy došlo k té deformaci střechy, jestli při první otáčce, nebo až při té další. Z hlediska konkrétně zjištěných poranění je možné připustit, že k smrtelnému zranění v oblasti už mohlo dojít v počáteční fázi. Znalec uvádí, že i v té počáteční fázi z hlediska výchozích rychlostí, které nebyly malé, kdy došlo k zpomalení toho vozidla vyjetím do svahu, a z hlediska toho, co uvádí znalci, se domnívá, že jsou znalci ve shodě, že ta posádka se posouvá doprava dopředu, může dojít u nepřipoutaného spolujezdce k nárazu hlavy, s vysokou pravděpodobností do „A“ sloupku a s menší pravděpodobností přímo do čelního skla, neb v obličejí chybí klasické řezné ranky, ale jsou tam tržné rány, které sloupek může udělat, oděrky a pak je tam ta prolomenina. Kdyby byl připoután, tak v této fázi by ke kontaktu s tím pravým „A“ sloupkem dojít nemělo, takže by v této fázi ta zranění bez převrácení vozidla neutrpěl. Rozhodně není možné, aby se spolujezdec do konečného místa v nějakém šoku doplazil, poranění v oblasti hlavy bylo tak závažné, že vedlo ke ztrátě vědomí a dle znalce není jeho otázkou posoudit, jak se dostal spolujezdec na konečné místo, on se ale domnívá, že k tomu nejzávažnějšímu zranění v oblasti hlavy došlo až v době deformace, když to bouchlo na střechu, ale nevylučuje, že pokud by posuzovali nepřipoutaného spolujezdce, už k tomu mohlo dojít při tom prvním razantním zpomalení vozidla. Ke zranění by došlo, i kdyby byl připoután, když se to vozidlo otočilo, na to nemá pás žádný vliv, ale v těch prvních fázích by k tomu dojít nemuselo. To je právě to, co říkal, že pás brání při čelních nárazech. On to není klasický čelní centrický střet, nicméně to vozidlo se píchá, v tom se, myslí, oba znalci také shodují, nejdřív tím levým předkem, čili je to náraz blízký čelnímu, a v této fázi by ho ten pás udržel, koneckonců udržel řidiče, který se ještě drží volantu. Co se týká zranění, která poškozený utrpěl, znalec vychází z toho, že to bylo při převrácení vozidla na vozovku. Stopy po zranění v interiéru jsou popisovány jak v protokolu o dopravní nehodě, tak jsou patrné ve fotodokumentaci.

Znalec dále uvedl, že podle jeho názoru ke zranění poškozeného došlo ve vozidle, při pitvě nebylo zjištěno, že by utrpěl takové poranění hlavy v důsledku úderu, pádu na vozovku či do příkopu poté, co opustil vozidlo. Také nebyla zjištěna taková markantní poranění, která by vedla k závěru, že se tělo sunulo po vozovce. Je sice pravda, že oděv neviděli, dostali tělo již bez oděvu, avšak na těle nebyla taková výrazná poranění, která by vedla pro to, že se poškozený sunul po vozovce na delší vzdálenost. Poškozený, jak také znalec uváděl, poté, co měl opustit vozidlo, mohl ještě chvíli nad vozovkou plachtit.

Znalec Ing. [REDAKCE], jak již bylo uvedeno, také mimo svého vyjádření u soudu vypracoval znalecký posudek, který byl v podstatě totožný, pokud jde o závěry, s tím, co uváděl, kdy ve znaleckém posudku uvedl, že se automobil [REDAKCE] pohyboval na počátku zanechání smykových stop rychlostí blízké 155 km/hod., při rychlosti cca 133 km/hod. vyjíždí mimo komunikaci, při rychlosti 80 km/hod. dochází na tělese silničního svahu k převrácení přes pravý bok na střechu, při rychlosti cca 57 km/hod. k druhému otočení na střechu a při rychlosti cca 37 km/hod. došlo již na tělese komunikace k třetímu otočení na střechu a k následnému pohybu do místa konečné polohy. Dále se znalec vyjadřoval ke směru a velikosti sil působících na osádku vozidla [REDAKCE] během nehodového děje a k pohybu jak osob, tak vozidla, kdy toto také popsal i ve svém vyjádření před soudem, také je toto popsáno i ve znaleckém posudku znalců z oboru zdravotnictví.

Znalci MUDr. [REDAKCE] a MUDr. [REDAKCE] se ve svém znaleckém posudku vyjadřovali k příčině smrti poškozeného [REDAKCE], eventuelně k pohybu ve vozidle, kdy dospěli k závěru, že příčinou smrti bylo zhmoždění mozku, kdy mimo toto poranění bylo zjištěno zhmoždění obou plic v rozsahu všech laloků. Citovaná poranění byla způsobena tupým předmětem, který o větší síle a hmotě působil na hlavu shora zepředu a hrudník zepředu, průběh nehodového děje tak, jak vyplývá ze znaleckého posudku Ing. [REDAKCE], dobře vysvětlí poranění mozku a plic u nepřipoutaného spolujezdce vpředu, kdy tato poranění, a to zejména smrtelné poranění mozku vzniklo v době, kdy se [REDAKCE] nacházel uvnitř automobilu. Vypadnutí posuzovaného z vozidla během nehodového děje nevedlo k žádným závažnějším poraněním a zejména pak ne k poranění smrtelnému. Vzhledem k průběhu nehodového děje, a to zejména převrácení vozidla přes pravý bok na tělese silničního svahu a tím vznikající deformace interiéru (zejména plata střechy) v místě spolujezdce vpředu, je nutné připustit, že k těžkému, tedy i smrtelnému poranění mohlo dojít i za předpokladu, že by [REDAKCE] byl řádně připoután funkčními bezpečnostními pásy, přičemž by se opět s vysokou pravděpodobností jednalo o nitrolební poranění, ale i těžké až smrtelné poranění horního úseku krční páteře, a to právě vzhledem k již uváděnému průběhu nehodového děje, neboť za daných okolností zabraňují bezpečnostní pásy pouze posunu těla vpřed a jeho vypadnutí z vozidla, nikoliv však možnému kontaktu s deformujícím se platem střechy a tím jeho působení na hlavu a přeneseně i na krční páteř.

Znalec Ing. [REDAKCE] v posudku i při výslechu popsal důvod nehody, pohyb vozidla i zranění poškozeného, kdy dle jeho názoru důvod nehody je reakce na objekt, který se nachází v jízdním koridoru vozidla, protože řidič nemá bez zjevných příčin důvod prudce měnit směr a rychlost jízdy, reakce vždy přichází na nějaký podnět. Poloha vozidla na začátku smykových stop je dána jejich polohou na vozovce, průběh této fáze nehodového děje je také znázorněn na grafu, z toho vyplývá, že rychlost vozidla na počátku smykových stop byla určena na hodnotu cca 133 km/hod., rychlost vozidla v okamžiku, kdy opouští vozovku, byla cca 102 km/hod., kdy dále popsal průběh nehodového děje tak, jak se také vyjádřil u hlavního líčení. Zde také popsal pohyb poškozeného ve vozidle, když dle jeho názoru se poškozený po nárazu karoserie na pravý zadní roh dostává do zadní části k pravým zadním dveřím vozidla a zde se snaží zachytit vnitřních částí karoserie, poté, co se vozidlo převrací a přechází do rotace, dochází k vypadnutí nepřipoutaného spolujezdce z vozidla a ten je odhozen přes vozovku, kdy rychlost pohybu vozidla v okamžiku vypadnutí je cca 51 – 49 km/hod., přičemž dle tohoto znalce největší deformace střechy vozidla nad sedačkou spolujezdce vzniká až po převrácení vozidla na střechu zpět na vozovku, v tuto chvíli však spolujezdec ve vozidle již není, proto promáčknutí střechy nad jeho sedlem nemůže způsobit jeho zranění. Proto smrt nastala až po pádu na vozovku poté, co poškozený opustil vozidlo.

V dané věci byl dále vyhotoven ze strany policie protokol o nehodě v silničním provozu, kde bylo popsáno místo nehody, zajištěné stopy, které byly také zobrazeny na fotodokumentaci, kde je patrné, v jakých místech vozidlo narazilo do svahu vedle komunikace, zde jsou patrné stopy na komunikaci, dále i stopy ve svahu vlevo od komunikace po směru jízdy obžalovaného, dále i stopy na komunikaci a konečná poloha vozidla plus detailní fotografie poškození vozidla, též i poranění obžalovaného [REDAKCE]. K tomuto je vyhotoven i pláněk z místa nehody, kde jsou zakresleny stopy na vozovce před vyjetím do svahu vedle komunikace, dále i stopy, které zanechalo vozidlo při pohybu mimo komunikaci a poté, kdy se vrátilo na komunikaci do konečného postavení. Z lékařské zprávy Nemocnice [REDAKCE] soud zjistil, pokud jde o obžalovaného, že ten utrpěl podvrtnutí krční páteře, oboustranné pohmožděniný stehy, vícečetné pohmožděniný a odřeniný obličej a hlavy. Protokolem

o dechové zkoušce bylo dále zjištěno, že obžalovaný v době nehody nebyl pod vlivem alkoholu.

Soud na základě zjištěných skutečností nemá žádných pochybností o tom, že došlo k nehodě tak, jak je uváděno, když vozidlo řídil obžalovaný, přičemž s tímto vozidlem se dostal mimo komunikaci vlevo po směru své jízdy, kdy došlo k nárazu do svahu, k následné rotaci vozidla, kdy poté se vozidlo dostalo zpět na komunikaci, přičemž v průběhu tohoto nehodového děje došlo ke zranění poškozeného [REDAKCE], který na následky těchto zranění následně zemřel. Pokud jde o obhajobu obžalovaného v tom, že šlo o reakci na zvěř, která se měla v místě pohybovat, v důsledku toho obžalovaný strhl řízení, poté došlo k nárazu, dle soudu jde o tvrzení ryze účelové, když je nutno přihlídnout k těm skutečnostem, které byly zjištěny, a to k tomu, jakou rychlostí se pohyboval obžalovaný na vozovce před nehodou. Zde soud vychází ze závěrů znalců, když zde je možno vyjít jak ze závěrů znalce Ing. [REDAKCE], tak i Ing. [REDAKCE], kdy oba shodně potvrdili, že řidič jel rychleji než 90 km/hod., jak mu příkazuje ustanovení § 18 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Zde je stanoveno, že řidič mimo obec smí jet rychlostí nejvýše 90 km/hod. na takovémto typu komunikace.

Dle soudu tvrzení obžalovaného ohledně zvěře nemá žádný podklad, nebyly zajištěny žádné důkazy, které by vedly k takovému závěru, že se tam zvěř pohybovala. Dle soudu, i pokud by se tam zvěř pohybovala, ani toto by nemohlo zbavit obžalovaného odpovědnosti za nehodu. Je nepochybné, že pokud by obžalovaný jel rychlostí 90 km/hod. a vyvstala na komunikaci překážka, nelze vyloučit, že by mohlo dojít k dopravní nehodě, avšak dle soudu nikoliv s takovýmito následky, jak se stalo v tomto případě. Soud s ohledem na důkazy, tak jak byly provedeny, se kloní k závěru, že je možno vycházet ze znaleckého posudku znalce Ing. [REDAKCE], zejména pokud jde o rychlost, když tu stanovil 155 km/hod. + - 10 %, kdy uvedl, že jde o to, že rychlost jinak nelze přesně určit na kilometr, je nutno vycházet a počítat s určitou tolerancí. Toto však nebylo nejdříve v posudku Ing. [REDAKCE], ten uváděl striktně rychlost 133 km/hod., přičemž až poté, co byl k tomuto vyslýchán, připustil, že je možno počítat s určitou tolerancí, když on hovoří s 5 %. Soud také hodnotil, pokud jde o posudky znalců z oboru dopravy, jaký znalecký posudek se jeví objektivnější, pokud jde o průběh nehodového děje, a dále i který odpovídá více nehodovému ději. Zde má soud za to, že je nutno vycházet ze znaleckého posudku znalce Ing. [REDAKCE], kdy ten ve svém posudku vylíčil skutečnosti, které jsou reálné, také odpovídají i závěrům znaleckého posudku znalců MUDr. [REDAKCE] a MUDr. [REDAKCE], kdy ti dospěli k závěru, že ke zranění došlo ve vozidle, nikoliv mimo něj pádem na vozovku, tak jak uváděl znalec Ing. [REDAKCE], když k tomuto nemá dle soudu podklady, ani není v tomto směru takovým fundovaným znalcem, jako je znalec z oboru zdravotnictví. Je nutno přihlídnout i k tomu, co uváděl MUDr. [REDAKCE] u hlavního líčení, kdy uvedl, že pro závěry, že by poškozený utrpěl smrtelná zranění poté, co opustil automobil, nejsou žádné podklady, také nebylo nic zjištěno ani pitvou, kdy zranění, která byla smrtelná, odpovídají zraněním utrpěným v průběhu nehodového děje ještě předtím, než poškozený opustil vozidlo. Soud má rovněž za to, že nelze vycházet ze znaleckého posudku znalce Ing. [REDAKCE] v tom, pokud jde o pohyb vozidla po vyjetí do svahu mimo komunikaci a jeho následný pohyb. Zde se opět soud kloní k závěrům znalce Ing. [REDAKCE], pokud jde o průběh pohybu vozidla, když ten hovoří o tom, že se vozidlo převracelo a rotovalo, na rozdíl od Ing. [REDAKCE], když jeho závěrům, které prezentoval, neodpovídá dle soudu ani to, co bylo zajištěno na místě nehody, tj. zejména pokud jde například o pohyb vozidla do konečného postavení, kde znalec Ing. [REDAKCE] uvádí, že se poté, co se vozidlo vrátilo zpět na komunikaci ze svahu, padlo na střechu a poté došlo k jeho již posunu z levé strany komunikace na pravou do konečné polohy. Tomuto však neodpovídají stopy, které byly zajištěny na místě, když zde je

patrné, že vozidlo se dostalo zpět na komunikaci v levé části vozovky po směru jízdy obžalovaného, zde jsou patrné stopy, poté však nejsou žádné další stopy, které by vedly pro závěr, že se odsud vozidlo pohybovalo po střeše či jiné části do konečného postavení. Zde má soud za to, že tyto stopy, které byly zajištěny na místě, svědčí pro závěry, že vozidlo rotovalo, kdy dopadlo zpět od svahu na komunikaci a poté došlo k dalšímu přetočení do konečné polohy. Pokud by se mělo pohybovat po komunikaci, je zarážející, že nejsou zanechány žádné stopy, jelikož stopy jsou, jak již bylo uváděno, pouze v levé části komunikace, po té šíři komunikace, kde jsou tři jízdní pruhy, není žádných markantních stop, které by vedly k tomu závěru, že vozidlo se tudy šoupalo do konečného postavení. Proto i například z této skutečnosti soud přisvědčil znaleckému posudku znalce Ing. [REDAKCE] v návaznosti na znalecký posudek znalců z oboru zdravotnictví, kdy ti se vyjádřili i k příčině zranění poškozeného, a také je nutno vycházet ze závěrů znalce MUDr. [REDAKCE], který je fundovaným znalcem z oboru zdravotnictví, v tom, co bylo příčinou smrti, tak jak se vyjádřil, když uvedl, že ke zranění, na jejichž následky poškozený zemřel, došlo již v době, kdy byl ještě ve vozidle, přičemž na zranění nemělo vliv to, jestli měl či neměl bezpečnostní pás, když je také popsáno, jak pásy působí, kdy jsou funkční, čemu zabraňují, a kdy již nikoliv. Také dle soudu znalec zde logicky vysvětluje poranění v oblasti hlavy a horní poloviny těla, pokud jde o deformaci vozidla, kdy je nutno přihlédnout i k tomu, že došlo k deformaci střechy, a to zejména v pravé části v místě spolujezdce, přičemž je nutno přihlédnout i k tomu, že vozidlo bylo na střeše, také zde došlo k deformaci, přičemž je nutno zde přihlédnout i k tomu, že dochází k vmáčknutí střechy, kdy po nehodě se opět plech vrátí částečně do původní polohy. Zde bylo hovořeno, že tento rozdíl může činit do 10 cm, proto se také jeví v tomto směru nepřesvědčivé tvrzení znalce Ing. [REDAKCE] v tom, že pokud by poškozený byl připoután ve vozidle, měl by dostatek prostoru k tomu, aby nedošlo ke zraněním, která utrpěl. Zde tuto skutečnost také znalec MUDr. [REDAKCE] jednoznačně vysvětlil a vyvrátil toto tvrzení. Zde je možno přisvědčit pouze tomu, že by poškozený, pokud by byl připoután, pravděpodobně zůstal ve vozidle, avšak pokud jde o následky, zde soud nemá pochybnosti o závěrech znaleckého posudku znalců MUDr. [REDAKCE] a MUDr. [REDAKCE].

S přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem, tak jak byly uváděny, má soud za to, že došlo k jednání obžalovaného, kdy to byl on coby řidič, který zavinil dopravní nehodu, přičemž jel rychlostí, která výrazně přesahovala povolenou rychlost 90 km/hod., jak je stanoveno zákonem o provozu na pozemních komunikacích, šlo o rychlost, která neodpovídá jízdě na uvedené komunikaci, místo, kde došlo k nehodě, je v místě klesání a komunikace zde není rovná, ale částečně zatáčí, obžalovaný zde v důsledku nepřiměřené rychlosti nezvládl řízení a došlo k uvedené nehodě. Zde se i soud domnívá, že v místě nebyla zvěř, jak uváděl obžalovaný, není k tomu žádný důkaz, také tomu neodpovídá ani směr jízdy vozidla, jak bylo zadokumentováno podle stop, zde nejsou zadokumentovány stopy, které by svědčily o náhlém vybočení ze směru jízdy, ale plynulé stopy směřují z pravé strany do levé. I tyto skutečnosti vedou soud k závěru, že to byl obžalovaný, který v důsledku rychlosti a malých řídičských zkušeností, kdy je držitelem řídičského průkazu od března 2013, způsobil nehodu, kdy nerespektoval ustanovení § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích, tj. ohledně rychlosti jízdy, a dále i ustanovení § 5 odst. 1 písm. i) téhož zákona, kdy podle tohoto ustanovení je obžalovaný jako řidič vozidla povinen zajistit bezpečnost přepravované osoby, když poškozený jako spolujezdec nebyl připoután, obžalovaný neučinil žádné kroky k tomu, aby se tento připoutal, byť, jak vyplývá ze závěrů znaleckého posudku, pravděpodobně by tato skutečnost neměla podstatný vliv na následek, ale je nutno i tuto situaci hodnotit. Je sice pravda, že dle § 9 odst. 1 písm. a) má spolujezdec, tj. přepravovaná osoba, povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno. Zde je však nutno vidět, že i tato povinnost je dána spíše na řidiče, aby se

o toto postaral, čili přepravoval osobu v takovém stavu, kdy jsou splněny podmínky k její přepravě, což však v tomto případě nebylo. Tvrzení obžalovaného, že nebylo vidět, se jeví opět jako ryze účelové a nevěrohodné.

Soud na základě těchto skutečností proto uznal obžalovaného vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy je nutno jednání obžalovaného považovat za hrubé porušení zákona o bezpečnosti provozu. Zde soud přihlížel zejména k tomu, jakou rychlostí se pohyboval obžalovaný coby řidič, když šlo o výrazné překročení rychlosti dané situaci, obžalovaný si počínal ryze nezodpovědně, hazardně a neukázněně, a to i s přihlédnutím k tomu, o jakého řidiče se jedná, když jde o řidiče začátečníka s minimálními zkušenostmi. Zároveň šlo o noční dobu, kdy sice je menší provoz, avšak jsou kladeny větší nároky na jízdu, a to i například pokud jde o výhledové poměry řidiče. Soud tudíž po zhodnocení všech skutečností dovozuje, že šlo v případě obžalovaného o hrubé porušení zákona. Proto byl uznán vinným tak, jak je uváděno, když v jednání obžalovaného není spatřováno spáchání přečinu podle ustanovení § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jak bylo navrhováno ze strany obhajoby.

Co se týká ukládaného trestu, zde soud s ohledem na to, že obžalovaný nebyl do současné doby soudem trestán, k jeho chování není negativních poznatků, také s přihlédnutím k věku obžalovaného ukládá trest odnětí svobody pouze výchovného charakteru, a to v trvání 2,5 roku, kdy výkon tohoto trestu je obžalovanému podmíněně odkládán na zkušební dobu v délce 3 let za použití § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku. Soud při ukládání trestu hodnotil i skutečnosti ohledně chování obžalovaného v předchozí době, jak již bylo uvedeno shora.

Jelikož došlo k jednání obžalovaného v souvislosti s řízením motorového vozidla, soud přistoupil u obžalovaného k ukládání trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku v trvání 6 let, když dle soudu je nutno na obžalovaného působit i uložením tohoto trestu, kdy tento trest je ukládán v rámci poloviny zákonem stanovené trestní sazby, přičemž trest odnětí svobody je obžalovanému ukládán při spodní hranici zákonem stanoveného trestního rozpětí.

Při ukládání trestu soud dále hodnotil i tu skutečnost, že jde v případě jednání obžalovaného o jednání nedbalostní, nikoliv úmyslné, kdy došlo sice k vážnému následku, a to smrti spolujezdce, poškozeného ██████████, avšak, jak je uváděno, tento následek nenastal v úmyslu obžalovaného způsobit takovéto jednání, ale pouze z důvodu nedbalosti. Proto s přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem je ukládán trest tak, jak je uváděno.

K trestnímu řízení se dále připojila ██████████ zdravotní pojišťovna ██████ s nárokem na náhradu škody, když zde soud ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu rozhodl o tom, že se tento poškozený odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních s tím, že obžalovaný nehodu řádně nahlásil, také by mělo být toto hrazeno ze zákonného pojištění. Pokud by nebylo, popřípadě bylo hrazeno pouze částečně, poté tedy přichází v úvahu, aby tuto škodu hradil obžalovaný.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

V Prachaticích dne 23.01.2014

předseda senátu

